Ч. 188. Пятниця 22 серпня (4 вересня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Угорска криза і еї наслїдки. — Кор. Едвард у Відни. — З'їзд монархів в Копенгазї. — З балканьского півострова).

Наслїдки угорскої кризи, чи радше наслїдки опозицийних забаганок мадярских, відбили ся не лиш на австрийскій армії і взагалї на цілім населеню Долитавщини, але порушив також і круги полїтичні. Деякі сторонництва парляментарні ось як н. пр. словіньскі і рускі посли зазначили вже давнійше, як они дивлять на жаданя мадярскої опозициї, а вчера зійшли ся у Відни і проводирі німецких партий, а то Дершата, Ґрос, Бернрайтер і Люеґер, і радили над полїтичним положенем та над справою продовженя служби у войску, а відтак ходили до президента міністрів д-ра Кербера, щоби представити правительству погляди виборців в сій справі і поінформувати ся о становищи правительства. Передовсім обговорювано справу задержаня вояків в службі. — Президент міністрів пояснив, що воякам, котрі тепер будуть служити дальше, будуть пізнїйше пороблені инші вигоди, а що-до становища, яке правительство займає, президент міністрів буде міг аж пізнїйше дати пояснене в Раді державній. Реченця скликаня Ради державної президент міністрів не може поки-що означити, але може й так стати ся, що Рада державна буде нагло скликана. Коли би Рада державна була нагло скликана, то сойми мусіли би перервати свої сесиї. (Із сего виходить, що мабуть вже небавком будуть скликані сойми краєві, може ще сего місяця, а може аж в жовтни). Відтак члени виділу ходили до міністра війни Пітрайха, а комітет екзекутивний німецких партий буде дня 7 с. м. радити над відповідями обох міністрів. Віденьскі ґазети доносять, що обговорювано також справу концесий для Угорщини і заперечують, мов би то президент мінїстрів сам взивав тих послів до себе.

Такі суть наслїдки кризи, а тепер ще причинок до еї історії. Дописуватель берлиньского Tagblatt-у доносить з достовірного жерела, що Цїсар зовсім не був противний концесиям в користь Мадярів. Зараз, скоро Цїсар лиш приїхав був до Будапешту, готов був згодити ся на концесию в справі вихованя мадярских офіцирів та на перенесене угорских офіцирів з австрийскої армії до угорскої. Але на тім не конець. Цїсар готов був ще й під иншим взглядом до уступок. Цїсар не руководить ся нїколи особистими симпатиями або антипатиями, лиш іменує або усуває міністрів після того, як того вимагає хвиля і інтерес держави. Цїсар зміркував, що з жаданями національних концесий дозріла поправді полїтика ґр. Апонїя та що господарка фінансова, доси безплодна, вимагає такого чоловіка, як Александер Векерле. Отже вже передтим та й тепер звернув ся Цїсар до Векерльового, хоч той був вже від кількох лїт в повній неласцї у Цїсаря і то не так ізза яких причин полїтичних, як ізза приватних, котрі не надають ся до публичної дискусиї. Позаяк цїсар числив на Векерлього а той знов тепер без Апонїя не вдїяв би нїчого, то вийшла комбінация Векерле-Апонїй або Апонїй-Векерле. Але рівночасно завів цїсар переговори і з иншими людьми, щоби коли би проба з Векерлем не удала ся, не зачинати на ново. Коли плян Векерльового удасть ся, то добре, а коли не удасть ся, то можуть настати злі часи. Векерле взяв ся розумно до річи, бо навязав зараз переговори з обструкциєю, а іменно позискав собі головного аранжера сеї партиї, Ґезу Польонїя і може бути, що єму тепер удасть ся позискати й цїлу партию. Оттак стоїть тепер справа кризи на Угорщинї.

Король Едвард анґлїйский їздив вчера з Цїсарем на лови до Льобав. О год. 5 пополудни відбув ся обід в цїсарскій палатї в Шенрунї, а вечером оба Монархи були в театрі. По представленю пішов ще король до джокей-клюбу, де побув довший час. Король надав цїлий ряд відзначень, а між иншими надав ґен. адютантови цїсарскому ґр. Парови велику ленту ордера Вікториї

На замку Фреденсборґ в Данії має ся відбути замітний з'їзд монархів. Грецкий король вже там приїхав; дня 9 с. м. має приїхати шведский і норвеґский король Оскар; дня 10 с.м. приїде італїяньска королева вдовиця Марґарита, а наконець має ще приїхати і анґлїй-

---

3)

Пес Баскервілїв.

(З анґлїйского — Конана Дойля).

(Дальше).

„Слїдство не могло вияснити докладно обставин, що товаришили смерти сер Черльса Баскервіля, але все таки опрокинуло поголоски, що стали кружити між народом.

„Сер Черльс був вдівцем і уходив по части за дивака. Мимо значного майна жив доволї просто, а домова его служба складала ся з подружя Беріморів — чоловік був льокаєм, жінка господинею.

„Їх зізнаня, потверджені кількома приятелями, виказують, що від якогось часу сер Черльс сильно недомагав. Терпів на серцеву недугу, що проявляла ся змінами барви лиця, приступами душливости та нервовим розстроєм. Др. Мортімер, приятель і лїкарский дорадник небіщика, зложив зізнанє в тім самім дусї.

„Близші подробиці самої події дуже прості. Сер Черльс Баскервіль, заким удав ся на спочинок, проходжував ся звичайно по славній тисовій алеї в Баскервіль Галь. Потвердили се своїми зізнанями обоє Берімори.

„Дня 4 мая сер Черльс заявив, що виїзджає завтра до Льондону і звелїв Берімурови запакувати річи. Вечером вийшов на звичайний прохід, щоби викурити циґаро.

„З того проходу вже не повернув.

„О півночи Берімор, бачучи, що двері до замку ще отворені, занепокоїв ся і засьвітивши лїхтарню, пішов глядїти пана.

„В день перед тим падав дощ, тому на розмоклій земли в алеї легко було пізнати слїди ніг сер Черльса. В половинї сеї алеї находить ся фіртка, що веде на луки. Глубші слїди в тім місци вказували, що сер Черльс стояв тут довший час. Відтак проходжував ся мабуть дальше, бо на кінци алеї найдено его тїло.

„Одна подробиця Беріморового зізнаня не вияснена ще доси: слїди змінили ся з хвилею, коли сер Черльс Баскервіль минув фіртку; здавало ся, що йшов дальше на пальцях.

„Гандляр кіньми, циган Мурфі, находив ся тодї недалеко на луцї. Як сам зізнав, був зовсім пяний. А всеж таки заявив, що чув крики, та не міг лиш пізнати, звідки. На тїлї сер Черльса не відкрито ніяких слїдів насильства, хотяй по висказам лїкаря лице небіщика було судорожно викривлене, і то так страшно, що др. Мортімер не хотїв з початку вірити, аби труп, який лежав перед ним, мав бути его приятелем. Тимчасом пояснено, що є се проява, яка виступає нерідко в случаях смерти на удар серця. Се пояснене потвердив вислїд лїкарскої секциї, котра виказала сильно розвинене серцеве вироджене. Так отже оречене судової комісиї, покликаної до оглядин трупа, годить ся з висказом лїкаря.

„Ми раді з такого вислїду слїдства; бо для загалу річ се безперечно немаловажна, щоби спадкоємець сер Черльса осів чим скорше в замку і міг довести до кінця так хосенне, а так сумно перерване дїло свого попередника. А то колиб прозаїчний вислїд судової комісиї остаточно не опрокинув всяких романтичних поговірок, що кружили між народом, то новому властителеви не так легко прийшлось би обняти в посїданє замок в Баскервіль Галь.

„Спадкоємцем небіщика є — коли він ще жиє — п. Генрі Баскервіль, син наймолодшого брата сер Черльса. Послїдні листи від него походили з Америки. Тому й заряджено вже за ним гляданя, щоби повідомити его про спадщину, яка єму належить ся“.

Др. Мортімер зложив ґазету і сховав еї до кишенї.

— Отсе, пане Гольмс, звістні публично подробиці про смерть сер Черльса Баскервіля.

— Мушу вам щиро подякувати — сказав Шерльок Гольмс — що ви звернули мою увагу на сю подію, яка представляє ся справдї займаво. Свого часу я сам замітив у часописях натяки на сю справу, але тодї я був дуже занятий справою каменїв, які згинули у Ватиканї, так що на разї став рівнодушним

ский король Едвард. З'їзд сей, що правда, не буде мати характеру політичного, але що й тут не обійде ся без робленя політики, се майже річ певна. В Данії то перший раз з'їзд монархів без політичного характеру, на котрім робить ся політика.

На Балкані вже кипить і варить ся по давному. Туреччина зброїть ся і висилає до зворохоблених провінций войско. Болгария зброїть ся тихцем і собі, хоч з турецкої сторони уважають то за просту демонстрацию. Більшої ваги і значіня може бути факт, що Сарафов вислав свого довірочного чоловіка Іванова до Москви, щоби в тамошнім благотворительнім комітеті „вихлопотати“ значнійшу запомогу для ворохобників в Македонії і адриянопольскім вілєєті. Іванов має також постарати ся то, щоби панславісти російскі вислали на Балкан своїх охотників, подібно як то було в 1878 р.

Справи краєві.

(Прелімінар кравого буджету).

Прелімінар буджету на рік 1904 уложений краєвим виділом виказує слідуючі висліди:

Видатки: Репрезентация краю 244.572 кор., так як на р. 1903. Заряд 801.001 кор., в порівнаню з р. 1903, більше о 47.627 кор. Справи здоровля 2,908.766 кор., більше о 92.550 кор. Добродійности 61.523 кор., менше о 200 кор. Просьвіта 9,562.432 кор., менше о 520.823 кор. Памятники історичні 82.520 кор., менше о 2626 кор. Безпеченьство публичне 630 625 кор., більше о 42.135 кор. Комунікації 3,611.817 кор., більше о 128.293 кор. Будівлї водні і меліорациї 1.850.199 кор., більше о 195.768 кор. Рільництво 1,390.959 кор., більше о 40.335 кор. Гірництво 54.116 кор., більше о 1005 кор. Промисл і рукодїла 618.296 кор., більше о 153.630 кор. Довги краєві 2 921.164 кор., більше о 40.236 кор. Ріжні видатки 403.524 кор., більше о 5400 кор. Загалом видатки виносять 25,146.414 кор., а в порівнаню з роком 1903 є білші о 1,264.876 кор.

Доходи: Заряд 70.200 кор., менше як в р. 1903 о 225 кор. Справи здоровля 136.451 кор., менше о 6480 кор. Памятники історичні 450 кор., як в 1903 р. Безпеченьство публичне 230.857 кор., більше о 9979 кор. Комунікациї 544.034 кор., менше о 45.613 кор. Будови водні і меліорациї 70.116 кор., більше о 12.337 кор. Гірництво 9000 кор., як в р. 1903. Промисл і рукодїла 4880 кор., більше о 800 кор. Довги краєві 21.894 кор., менше о 136.766 кор. Дохід з оплат консумцийних 6,965.080 кор, більше о 649.920 кор. Позісталість з рахунків минулих літ 882.782 кор., більше о 704.260 кор. Загалом власні доходи виносять 10,657.466 кор., а в порівнаню з роком 1903 суть більші о 1,489.829 кор.

В порівнаню видатків з доходами показує ся недобір в сумі 14,488.948 кор., який мусить бути покритий додатками до безпосередних податків.

Сума податків безпосередних виносить 24,000.000 кор., а числячи видатність 1 сот. додатку на 240.000 кор., одержить краєвий виділ з того жерела суму 14,513.898 корон. В сей спосіб стане покритий не тілко висше виказаний недобір, але позістає ще звижка доходів до розпорядимости сойму в сумі 24.950 корон.

Новинки.

Львів дня 3 го вересня 1903.

— **Над принятєм Є. В. Цісаря** радить комісия міска у Львові під проводом президента міста д-ра Малаховского. Оногди раджено над удержанем ладу в лат. катедрі підчас служби Божої, на котрій буде Цісар. Постановлено занросити охотничу сторожу огневу для утвореня шпалїру і також товариство „Лютню“ до співу підчас служби Божої. Вступ до катедри буде за білєтами, котрі видавати буде президия маґістрату. Комісия має звернути ся до дирекций середних і міских шкіл з зазивом, щоби запорядили участь молодїжи в шпалїрах і в горожаньскій сторожи. Вкінци постановлено застановити рух трамваїв і позволити на будову трибун на улицях, куди Цїсар буде переїздити.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрей Потоцкий повернув з Тарнова до Львова.

— **Вибори до ради повітової в Сяноці** розписала президия ц. к. Намістництва: з сїльских громад на день 12 жовтня, з міст на день 15 жовтня, а з більших посілостий на день 15 жовтня.

— **Ц. к. Дирекция почт і телєґрафів** подає до відомости, що з днем 27 серпня відкрито при зелїзничім шляху Львів-Самбір для загального руху телєґрафічного слїдуючі стациї зелїзничі: Ставчани, Любінь великий, Комарно-Бучали, Рудки, Хлопчичі і Калинів-Кайзердорф.

— **Рік шкільний** в львівских середних школах розпочав ся вчера торжественними богослуженями, відправленими для учеників висших кляс. Наука розпочала ся нинї. Для учеників низших кляс шкіл середних, котрих вписи відложено до дня 11 с. м., відбудуть ся богослуженя в понедїлок дня 14 вересня, а наука розпічне ся дня 15 с. м. Вписи і всякі іспити вступні, поправчі і доповняючі для тих учеників відбудуть ся в днях 11 і 12 с. м.

— **Шкарлятина у Львові** в послїдних днях завдяки средствам осторожности міских санїтарних властий замітно ослабла і нема вже небезпечности, аби дальше ширила ся. Від трех днїв не зголошено в міскім санїтарнім бюрі ні одного случаю нового занедужаня. В шпиталю на Янївскім перебуває ще 13 недужих, але всї они мають ся лїпше, з виїмком одної дитини, у котрої розпізнано по довшій обсервациї не шкарлятину, а сухоти.

— **Школа моднярства в „Труді“.** З днем 15-го вересня с. р. розпочинає ся в товаристві нашім курс моднярства під управою п. Анни Грегоровичевої, властительки вис. ц. к. намістництвом концесионованої школи моднярства. Курс сей тревати буде десять місяців, т. є. від 15-го 1903 до 15 липня 1904, а наука по три години денно з виїмком недїль і руских сьвят. — Оплата виносить: вписового 4 кор. і місячно по 20 кор. в случаю учащаня на науку в годинах передполудневих, а 12 кор. в случаю учащаня на науку в годинах пополудневих. Всякі оплати з гори. Зголошеня письменні і устні з зложенем вписового приймає ся вже тепер. — *Дирекция.*

зглядом всього, що діяло ся в Анґлії. Отже ви кажете, що ся статя містить в собі всьо, про що знає публика?

— Так.

— Прошу-ж мені тепер сказати, в чім полягає тайна?

Притім Гольмс розсів ся опять виґідно, заложив руки на грудях і приняв сей неповорушний вигляд лиця, що зраджував у него велике напружене ума.

Др. Мортімер проявив очивидячки сильне зворушене, серед котрого відозвав ся:

— Вволяючи вашому бажаню, скажу вам дещо, з чим я доси ще перед ніким не звірив ся. Я промовчав се перед судовою комісиєю, бо чоловікови науки ніяково признати ся публично, що вірить в простонародний забобон. До того треба було ще й з тим числити ся, що, як справедливо замічає часопись, в Баскервіль Гаьл не станула би певно людска нога, колиб ще щось погіршило і так вже страшну славу тої оселї. З тих двох причин я був в праві сказати менше, чим я знав. Инакше який хосен вийшов би з того? Та перед вами не маю найменшої причини не бути зовсім щирим.

І Мортімер розповів нам ось-що:

„Рівнина заселена дуже зрідка, а тих, що сусїдують із собою, вяжуть тіснійші взаємини. Я також жив в доволї близьких зносинах з Черльсом Баскервілем. З виїмком п. Франкленда в Ляфтер Галь і природознавця п. Степельтона нема в окрузї на кілька миль довкола ні одної образованої людини.

„Сер Черльс любив самоту, але єго недуга зближила нас взаїмно, а що ми однаково інтересували ся наукою, то наші зносини лиш скріпили ся. Він привіз з полудневої Африки богато наукових заміток і ми провели не оден вечер приятно на розмовах про анатомічні потомности Бушменів та Готентотів.

„В послїдних місяцях я замітив у сер Черльса зростаючий нервовий розстрій. Казка, котру я перечитав перед хвилею, непокоїла єго незвичайно. Дійшло до того, що ночию він ні за що в сьвіті не ступив би ногою на луку, хотяй се була єго власна земля. Вам, пане Гольмс, може се видасть ся неймовірним, але сер Черльс вірив сьвято, що над єго родиною тяжить страшна судьба, а то, що він знав оповідати про своїх предків, зовсім єго не ободряло.

„Думка про присутність якогось духа переслідувала єго безнастанно. Часто питав мене, чи я підчас нічних прогульок, сполучених з моїм званем, не бачив якої мари, або не чув гавканя пса. Послїдне питане завдавав менї частійше і завсїгди єго голос тремтів при тім від зворушеня.

„Одного вечера — пригадую собі дуже добре; се було десь на три тижнї перед сумною подією — я заїхав перед єго дім. Він стояв случайно в дверех. Скочивши з візка, я станув перед своїм приятелем, аж нараз бачу, що єго погляд звернув ся почерез моє рамя кудись на дорогу. В очах пробивала ся несказана тревога. Я відвернув ся і міг ще достеречи на скруті дороги щось чорного, ніби велике телятя....

„Сер Черльс був тим явищем так сильно зворушений та занепокоєний, що я мусів пійти на місце, де показало ся зьвіря і глядати за ним. Але оно щезло без слїду....

„Ся пригода зробила на нїм страшне враженє. Я лишив ся у него цілий вечір і при тій нагоді, для поясненя свого зворушеня, дав менї ту рукопись, котру я вам прочитав. Згадую про сю дрібну пригоду лише тому, що она з огляду на пізнїйшу траґедию набирає чималого значіня. Тодї я не привязував до неї найменшої ваги і був певний, що явище на дорозї не було нічо незвичайного.

„Завдяки моїм намовам сер Черльс рішив ся поїхати до Льондону. Я знав, що в него хоре серце, а безнастанна тревога, в якій жив — хотяйби ей причина була видумкою — впливала як найгірше на єго здоровлє. По моїй думцї кілька місяців серед розривок великого міста повинні зробити з него нового чоловіка. Наш спільний приятель Степлєтон, що також журив ся дуже здоровлєм сер Черльса, був тої самої думки. В послїдній хвили перед виїздом зайшла страшна катастрофа.

„Сер Черльс лежав простягнений, лицем до землї, руки мав розхрещені, пальці затиснені судорожно і вплялені в землю, лице під впливом напрасного враженя таке викривлене, що я ледви міг би присягнути, чи се дійстно мій приятель.

„На тілї я не доглянув ніякого фізичного нарушеня. А проте зізнаня Берімора не були докладні. Сказав, що при трупі не було ніякого слїду кроків. Не бачив їх. Але я бачив.... сьвіжі, виразні, недалеко від трупа....

— Слїди кроків?

— Слїди кроків.

— Мужчини чи женщини?

Др. Мортімер глядів на нас добру хвилю дивними очима, а потім тихо, майже шептом, відповів:

— Пане Гольмс, то були слїди величезного пса.

III.

Признаю ся, при тих словах пройшла мене дрож. В голосї лікаря пробивало ся також дрожане, знак, що й єго зворушило власне оповідане.

Гольмс заворушив ся на софі мимохіть і подав ся трохи наперед. З очий визирав єму сухий, таємний блиск, доказ, що оповідане лікаря вельми єго заціказило.

— **Фальшиві 20-коронівки золоті** появили ся в обізї в Кракові. Они дуже добре підроблені і дуже подібні до правдивих, однако суть трохи за грубі і не видають звуку, коли їх ударити о щось твердого.

— **Огні.** На рускім приходстві в Ягольници місті вибух дня 31 серпня о год. 6 по полудни огонь. Згоріло 3 будинки, а то: шпихлїр, стодола і шопа, асекуровані в „Днїстрі“ на квоту 2.100 кор. Кромі того потерпів велику шкоду сам парох о. Д. Колодницкий, бо згоріло ему все збіже звезене, всї знаряди господарскі, повіз і візок до виїзду, що знов представляє страту понад 2.000 кор. Причина огню незвістна.

— **Нещастна пригода з оружием.** З Рави рускої доносять: Селянин Николай Дорош з Голого равского пішов онагди в лїс на польоване з кільканайцятилїтним хлопцем Василем Іванюрою, котрому вертаючи дав нести набиту рушницю. Іванюра переслазячи через пліт, зачепив курком о кіл так нещасливо, що рушниця випалила, а цїлий набій поцїлив его в лице та розірвав его на кусники. Іванюра погиб на місці. В тій справі заряджено слїдство.

— **Утоненя.** З Перемишля доносять: В пятницю, 28-го м. м., вечером на т. зв. скрутї Сяну купала ся 17-лїтна ученица VI кл. видїлової, Валерия Вількївна, котрої родичі находили ся рівночасно на березї. Нагло стала тонути, а на ратунок їй поспішив також 17-лїтний хлопець, Шпак. Тонучи, Вількївна вхопила ся его руками так фатально, що обоє знайшли смерть у филях ріки. Тїло дївчини добули сейчас, але мимо скорої помочи годї було єї відратувати. Зате тїла хлопця не відшукали до пізного вечера. — З Чернївцїв доносять: Дня 23 м. м. около 4 год. пополудни втопив ся в часї купаня 18-лїтний ученик школи реальної Антін Никоєевич. Нещасливий ученик на глубокім місци попав ся в вир і мимо того, що був знаменитим пливаком, не міг виратувати ся. По довшім шуканю витягнув тїло селянин Андрук, але всякі з'усилля, аби привести нещасливого до житя, були надаремні.

— **Міліонер з 3-ма коронами.** Оногдашної ночи арештувала львівска полїция якогось Баруха Вішля з Коломиї, елеґантно убраного, що представляв ся як міліонер-капіталїст, доктор прав і медицини і властитель міжнародного бюра для заключуваня супружеств. Барух познакомив ся з ріжними аґентами у Львові і натягав женщини на грубі квоти, обіцюючи їм найти мужів. При арештованім „міліонері“ найдено всего 3 К.

— **Нещасливі пригоди.** На зелїзничім шляху межи Нижанковичами а Перемишлем найдено переїхане тїло хлопця незнаного назвиска. — На двірскім обшарі в Іванчанах коло Збаража найдено повішеного 14-лїтного хлопця Конрада Тиворя. — На горі Маґура коло Жабя повісив ся гуцул Никола Сомейчук з жалю, що его скривдив при заплатї підприємець дарабів Авраам Френкель.

— **Любовна траґедия.** В помешканю пана Ангеля Бартоня, директора львівского Товариства взаимн. кредиту при ул. Галицкий ч. 10, відобрали собі вчера житє 20-кількалїтна служниця Настя Чухровска і муляр Недоядловский. Настя пізнала ся перед кількома місяцями з Валеріем і він постановив з нею оженити ся, а службодавці Настї навіть обіцяли вистарати ся ему о якусь посаду. В липни виїхала родина п. Бартоня на село, а вчера рано мала вернути, а п. Бартонь виїхав проти неї на зелїзницю. Коли приїхали до дому, застали двері позамикані і ледви могли добути ся до середини. Тут застали Настю нежнву на постели, а на земли труп Недоядловского в чорнім одїню і білій шовковій краватцї. На столї лежав револьвер і лист написаний олївцем до панї Бартоньової, в котрім помершпй Недоядловский каже, що своякн роблять їх одруженю богато трудностий і для того они відбирають собі житє та просять, щоби їх поховати в одній домовинї. Здає ся, що Чухровска не вмерла добровільно, лиш Недоядловский єї забив, бо она лиш тодї готова була віддати ся за него, коли би він мав яке становище. а в послїдних днях жалувала ся перед сусїдами, що наречений грозив їй смертию.

— **Бунт жінок.** В однім селї на Угорщинї мусїла сими днями жандармерия ужити оружия против бунтуючих ся жінок. В тім селї була баба на імя Муклош, що ходила до жінок, примовляла їм і давала від слабостий пити всїлякі зїля. Она примовила так одній жінцї і дала їй напити ся такого зїля, що та по двох днях померла. Лїкарі при секциї тїла найшли, що жінка померла від випитого зїля. Бабу арештували жандарми і завели до касарнї. Небавом жінки з цїлого села зібрали ся перед касарнею і жадали випущеня на волю баби і почали кидати у двері і вікна каміньє. Коли жандарми показали ся, дістали і они від жінок кілька камінів. Тепер дали жандарми огня і убили дві жінки на місці, а кілька ранили. То помогло і товпа розбігла ся.

— **Померли:** о. Ізидор Темницкий, парох в Кудинківцях, зборівского деканата, дня 30 серпня, по довшій недузї, в 69-тім роцї житя, а в 41-ім сьвященьства; — Юлїя з Бэртників Вербицка, жена радника Двора і директора зелїзниць державних, вчера рано, в 63-ім роцї житя.

ТЕЛЕГРАМИ.

Віденъ 3 вересня. Король Едвард виїхав нинї рано о 10 год. з Відня.

Будапешт 3 вересня. Завтра розпочинають ся маневри в полудневій Угорщинї. Цїсаря буде заступати Архікн. Франц Фердинанд.

Будапешт 3 вересня. Пароход „Вачапер“ містоти 2400 тон став ся жертвою експльозиї коло Бурґаса на болгарскім побережу. Згинули капітан, перший і другий офіцир, 6 людий з залоги і функционер будапештеньскої дирекциї.

Кольонїя 3 вересня. В виду вістий ширених македоньскими комітетами, що Німеччина підмовляє султана до війни, констатує Köln. Ztg., що полїтика Німеччини має на цїли удержане як найдальше сягаючого мира.

Константинополь 3 вересня. Ілюмінация міста в нагоди ювилею вступленя султана на престол, удала ся зовсїм добре і ніч минула спокійно.

Курс львівский.

Дня 2-ого вересня 1903.	платять	жадають
	К. с.	К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	530 —	540 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	570 —	580 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	97·80	—·—
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот. 4½%	100·80	—·—
4½% листи застав. Банку краєв.	101·70	102·40
4% листи застав. Банку краєв. .	98·75	99·45
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	98·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98·55	99·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·80	100·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·70	—·—
„ „ „ „ 4½ %	101·75	—·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99·50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·30	100·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96·30	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	77·—	84·—
Австр. черв. хреста (Курс віденский)	53·50	54·50
Угорск. черв. хреста (Курс віденский)	26·50	27.50
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденский)	68·—	72·—
Базилїка 10 К (Курс віденский)	—·—	—·—
Joszif 4 К. (Курс віденский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·10	117·80
Доляр америк.	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

— Ви се бачили? — спитав.

— Так виразно, як ось вас в тій хвили.

— І нікому про се не говорили?

— А пощо?

— Ну, а як ви се поясните, що нїхто більше не бачив тих слїдів?

— Видко їх було яких двайцять метрів від трупа.... нїхто не звернув на се уваги. Я сам був би їх не замітив, як-би не знав тої дивної казки....

— Чи на рівнинї є богато вівчарских псів.

— Є богато! Але то не були слїди пса вівчарского.

— Кажете, що були великі?

— Величезні!

— Але зьвіря не приступило до небіщика.

— Нї.

— А яка була тодї ніч?

— Холодна і вогка.

— Падав дощ?

— Нї.

— Як виглядає та алея?

— Творять єї два ряди старих тисів, високих на дванайцять стіп, що лучать ся вершками в густу копулу зелени. Дорога поміж деревами широка на яких вісїм стіп.

— А поміж деревами і алеєю нема нічого?

— Так, по обох боках дороги тягне ся травник, широкий на яких шість стіп.

— Ви сказали, що на кінци тисової алеї находить ся фіртка.

— Так, в паркані і виходить на луку.

— А нема там иншого виходу?

— Нїякого.

— Отже до тисової алеї можна дістати ся лише з дому або через фіртку?

— Можна ще через теплярню на кінци алеї.

— Чи сер Черльс дійшов так далеко?

— Нї, лежав від неї на яких пятьдесять кроків.

— Ну, то прошу менї сказати, пане доктор — а се дуже важне! — чи слїди, котрі ви бачили, находили ся на піску, чи на траві?

— На траві я не бачив нїяких слїдів.

— Отже були лише від фіртки?

— Так; були на краю дороги, по тім боцї, як фіртка.

— Заціклавлюєте мене незвичайно. Ще одно: чи фіртка була зачинена?

— Зачинена на ключ і на засувку.

— Як висока та фіртка?

— На яких чотири стіп.

— Отже можна через неї перелїзти?

— Дуже легко.

— Чи на фіртцї були які слїди?

— Нї.

— Мій Боже! Хиба ви не розслїдили місця!

— Де там, я сам слїдив.

— І нічого не замітили?

— Земля була видоптана. Сер Черльс стояв там очивидячки пять до десять мінут.

— По чім там думаєте?

— Бо попіл з циґара був отрясений в двох місцях.

— Правду говорите! Ватсоне — додав Гольмс — маємо симпатичного товариша. Ну а слїди?

— Слїди его власних ніг вкривали цїле місце. Инших не було видко.

(Дальше буде).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).